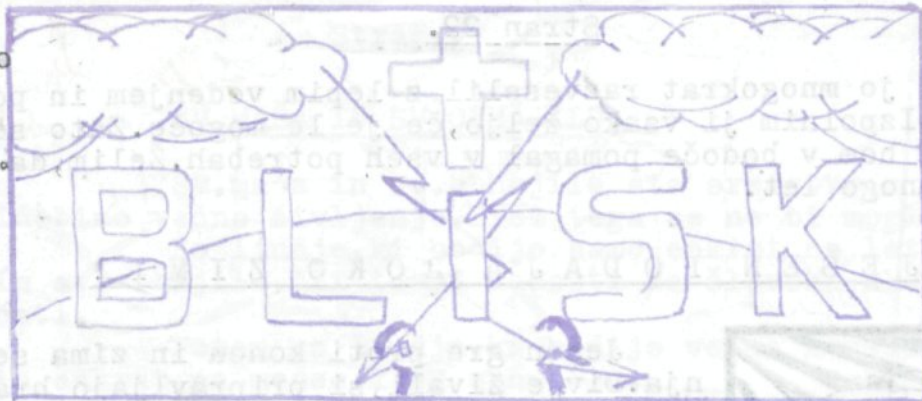

Izdajajo
mladci
III.šol.
jate.

Izhaja
vsak
teden.

Leto II.

Novo mesto 3.XIII.1944.

List 6.

Bodimo vztrajni!

Mladci se morajo navaditi biti vztrajni. Če nisi vztrajen, ne dosežeš tistega, kar želiš. Tako je tudi pri vojakih. Če jim ne gre dobro, se borijo naprej in vztrajajo toliko časa, da končno zmagajo.

Tako mora delati tudi mladec. Če se ločiš enega sošolca ne-mladca, ga boš moral delj časa oblikovati. Ne bo pa ti vedno lahko. On se bo obotavljal in trdil svojo naprej, tedaj pa ti ne izgubi vztrajnosti, tisti čas se še bolj vrzi na delo in premagal boš njegove napake. Če nisi vztrajen, nisi za nobeno rabo, ne za pridobivanje, ne za oblikovanje.

Zato je treba biti iznajdljiv, da se ne boš na sredi dejanja pustil premagati. Iznajdljivost in vztrajnost sta najboljša pripomočka za vsa naša opravila.

M O J A - M A T I - i

Mati je največji zaklad na svetu. V mladosti daje otroku hranó in obleko. Pere perilo ink kúha ter žrtvuje marsikaj zato, da bi se otrokú dobro gođilo.

Moja mati je preprosta kmetica. Večjega dobrotnika ni na svetu za me, kakor je ravno ona. Ona skrbi za me. Ko sem bil bolan, je čula pri meni cele noči in mi dajala zdravila. Ko sem šolo, je pazila, da sem bil dobro oblečen in mi dala kruha nisem bil lačen. Ko sem po šoli prišel domov, me je pa že imel krožnik s kosilom na mizi. Pomagala mi je pri učenju in pri razne nauke za življenje.

Za mnoge dóbrote se ji prav lepo zahvaljujem in sku-

STUDIJSKA KNJIŽNICA
NOVO MESTO
Ma 16

šam, da bi jo mnogokrat razveselil z lepim vedenjem in pomagal pri delu. Izpolnim ji vsako željo, če je le mogoče. Zato sem sklenil, da ji bom v bodoče pomagal v vseh potrebah. Želim, da bi žive-la še mnogo let.

J E S E N P O D A J A R O K O Z I M I !

Jesen gre proti koncu in zima se zače-nja. Divje živali si pripravljajo hrano, da bodo lažje preživele dolge zimske mesece. Ptice selivke so se že odpravile na dolgo pot proti jugu. Gozdovi so izgubili svojo zeleno obleko in se odeli v rumeno in rjavo. Polje nima več zlatorumene barve in si je nadelo rjavo in zeleno. Ljudje so že obrali zrelo grozdje ter spravili sládko mošt v sode. Težko so pričakovali sv. Martina, da ga je spramenil v vino. Jesenski dnevi so kratki, noči pa dolge. Jutra hladna in vlažna. Ko je zapihala burja in je začelo deže-vati, so med dežjem padale prve snežinke. Prve snežinke so prav-zaprav naznanile, da je jesen pri kraju.

S A M O N E K A J M I N U T .

Dogovorili smo se; drugi pride prepozno, čakamo prav za prav zaman, zakaj čas je zapravljen... Drugo pot nas za-drži blebetač, ki v resnici ne ve kaj povedati. Samo govoriti hoče. Spet mine čas, ki smo ga potratili. Pa tudi mi sami delamo marsikaj, kar bi lahko storili hitreje, spretneje in potratili manj časa, ako bi hoteli prej misliti, kako bomo to ali ono najbolje izvršili.

Tako se kopičijo minute na minute, tu in tam. Le kar izračunajmo potém, koliko je takih minut na dan, na teden, in koliko koristnega bi lahko storili, ko bi bili stemi minu-tami bolj varčni, da, bolj skopi. Človeško življenje je tako hiti, da moramo računati dobesedno z vsako minuto. Samo nekaj minut, kajpak, toda te minute zrastejo v ure in dneve. Kdor hoče zapra-vljati, naj le.

Mi hočemo živeti in izkoristiti svoj kratki čas, ki nam je odmerjen.

MLADCI! HODITE K DELAVNIŠKI SV. MAŠI IN SV. OBHAJILU!

SV. MAŠA IN SV. OBHAJILU.

Sv. maša in sv. obhajilo sta sredstvo, s katerim si pridobimo večno življenje. Brez tega se ne bi mogli zveličati.

So ljudje, ki hodijo samo enkrat na leto k sv. maši in sv. obhajilu. Ali to ni zadosti za človeka, ako se hoče zveličati.

Potem so ljudje, ki hodijo vedno k nedeljski sv. maši in enkrat na mesec k sv. obhajilu.

Ali za nas mladce je to še vse premalo. Mi moramo iti čim večkrat na teden k sv. maši in sv. obhajilu. Ako smo pri sv. maši, bodimo tudi pri sv. obhajilu, kakor so to delali prvi kristjani.

Mladci, potrudimo se, da bomo čim večkrat na teden navzoči pri sv. maši in pristopili k sv. obhajilu.

KAKŠEN NAJ BO MLADČEC.

Jezus ne prihaja k nam po poti greha, ampak po tihi stezi kreposti. Le v lepo in nedolžno srce hoče položiti svoj sveti mir.

Kakšen naj bo torej mladec? Zjutraj ne bo lenaril in poležkaval, ampak bo vstal hitro, se oblekel, umil in opravil jutranjo molitev. Pred šolskim poukom bo obiskal Jezusa v tabernaklju. Če mu bo le mogoče, bo šel k sv. maši in k sv. obhajilu. Svoje starše bo ubogal na prvo besedo. Nalogo bo spisal takoj, ko bo prišel iz šole domov. Zvečer si bi izprašal svojo vest in zmolil večerno molitev. Vsa dobra dela in molitve bo daroval Jezusu s prošnjo, da bi nas obvaroval vsega hudega in dal narodom svoj božji mir.

Tako mora živeti vsak mladec in njegova vest bo lahka in čista pred Bogom in ljudmi.

MLADČEVSKA ODPOVED.

Mladčevska odpoved ni sicer od Boga zapovedada stvar, a jih je pokojni g. prof. Ernest Tomc uvedel, da ljudje karvar premalo upoštevajo, dokler se zanjo ne žrtvujejo. Tako mer vidiš človeka, ki bi dal 10 Lir za eno cigareto, pijanca ki da vse za en liter vina i. t. d. Mi mladci pa biti pokojni svojim nadrejenim in tudi ne smemo prela-
gajš odpoved. Biti moramo pač v vsen dobri mladci.

ŽALOSTNA
ZGODBA

Ponesrečeni IZUM

PARTIZANSKEGA
LETALA.

7. xxxxx

Tresk!!!--...
Aeroplan je z vso silo priletel v hrast. Tita in izumitelja je sunek vrgel visoko v zrak.

8.
Avijon se je razbil na prafaktorje in njegovi deli so plaval po vodi.

Izumitelj letala se je ob padcu na zemljo smrtno ponesrečil, Tita pa znan, po svoji bistrournosti odprl dežnik in "srečno" pristal v sredini potoka.....

Tako se je žalostno ponesrečil prvi in zadnji poizkus lesenega brezmotornega letala na fračni pogon "T I T O-I."

!:-: K. J. O N E C :-!

Izdajajo mladci III.-šolske jate novomeškega odseka